

Prijs : In België : 6 frs — In Nederland : 40 Cts

ZEVENDE JAARGANG

29-5-82

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

22

OVER TWEE WEKEN:

DE AVONTUREN VAN

David Balfour

van JACQUES LAUDY,

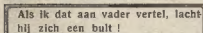
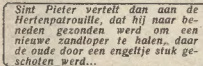
naar de roman van R.-L. STEVENSON

IN DIT NUMMER:

*
De Papoea's
vallen aan!

*
De King-Sail
verhaal van
John Flanders

(Wordt voortgezet.)

Jullie krijgen het woord GENOEG HUISWERKEN EN LESSEN !

MIJN beste Kuifje, kun jij daar niet eens wat aan veranderen? We krijgen steeds meer huiswerken en lessen, en examens voor te bereiden. We houden het niet vol! — Brieven met dergelijke aanhef krijg ik regelmatig. Zelfs ouders maken er soms hun beklag over dat er op school te veel geëist wordt inzake huiswerken. en lessen van hun kinderen. Zou dat probleem niet kunnen opgelost worden door bij voorbeeld het huiswerk af te schaffen, stelde een vader me onlangs nog voor.

Marcel D. van Brussel heeft het ook tegen het huiswerk. Hij schreef me: « Ik heb thuis geen eigen kamer en zou liever een uur langer op school blijven om thuis geen huiswerk meer te moeten maken, want mijn kleine broers en zusjes kunnen niet stil zitten en maken bijna even veel lawaai als de radio. »

« Ik vind dat de straffen die we krijgen meestal veel te lang en nutteloos zijn. Meent men dan werkelijk dat we beter of verstandiger zullen worden met regelmatig enkele tientallen bladzijden uit een of ander handboek over te schrijven? Ik meen dat er toch intelligent straffen moeten bestaan, die nuttiger zijn en ons minder tijd doen verliezen... » Zo schreef Eugene V. van Laken.

Monica W. van Oudergem trekt van leer tegen de overladen schoolprogramma's. « We hebben zoveel stof te herzien voor onze examens dat het rechtuit gezegd bijna niet meer mogelijk is om die stof goed te kennen. En ik zeg dat met des te meer vrijheid, daar ik steeds bij de drie eersten van mijn klas ben. Vóór elf uur 's avonds kan ik in de examentijd niet gaan slapen. En van mijn vrije namiddag en Zondag blijft er niet veel over na de studie. Hadden onze ouders ook zo'n overladen programma's op school? Ik geloof het niet. »

Al deze brieven hebben me op het idee gebracht, eens een groot onderzoek in te richten onder onze lezers over deze actuele vraag: het overwerk op school. Bestaat het werkelijk, of is het maar een uitvinding van leerlingen die doorgaans liever lui dan moe zijn? Al wie nog naar school gaat zal daar wel een'leerlijke opinie over hebben. Daarom vraag ik: zijn de klachten die ik hoger publiceerde, al dan niet gegrond? Hebben jullie inderdaad te veel huiswerk en lessen, en overladen programma's? Achten jullie een verandering wenselijk en hebben jullie soms voorstellen klaar?

Al de Kuifje's lezers van 7 tot 77 jaar, zonder onderscheid, zowel de leerlingen als de leraars, lerenassers en ouders, worden uitgenodigd aan dit groot openbaar onderzoek JULIE KRIJGEN HET WOORD deel te nemen. Schrijf me zonder omwegen wat jullie er over denken. Namen of adressen zullen niet in ons blad gepubliceerd worden.

Ik verwacht zeer veel inzendingen!

Kuifje

DE KUIFJE'S BON

De KUIFJE's BON staat op de producten van de volgende firma's:

DE CHOCOLADE
DE PRALINEN
DE BISCUITS
DE TOFFES

VICTORIA

MARGARINE
INA
HET BROODSMEERSEL
CHOCOSWEET
TOILETZEEP
KUIFJE
HUISHOUDEZEEP
PALMEX
OOK DE TAFELOLIE
PRINSOR

PALMAFINA

DE CONFITUREN
EN FRUITSIROOP

Materne

DE DIEPGEKOELDE
GROENTEN
EN VRUCHTEN

FRIMA

DE BESCHUITEN

Heudebert

DE DEEGWAREN

Coselli

DE SIROPEN
PRINCE DE LIEGE

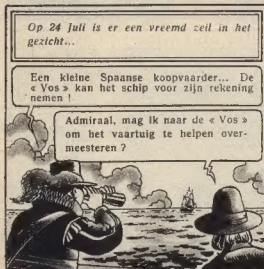
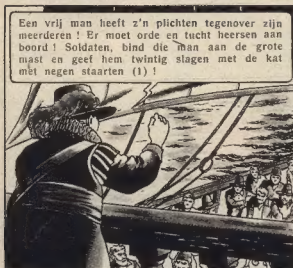
PROSMANS

EN
HET WEEKBLAD
KUIFJE

Onder de Vlag van de Compagnie

TEKSTEN EN TEKENINGEN
VAN BOB DE MOOR

Cori gaat als scheepsjongen mee met het admiraalschip van Piet Hein. De vloot kreeg de opdracht Boudewijn Hendricksz te zoeken en langs de kusten van Zuid-Amerika te opereren...

De Smaragden van de Conquistador

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN JACQUES LAUDY

Hassan en Kaddoor vielen, in het kasteel van de la Veranda, in een cel zonder deuren of vensters.
Hassan houdt de smaragden in de hand...

Tijl Uifenspiegel

Een onbekende man is er in geslaagd zijn achtervolgers kwijt te spelen. Hij loopt recht naar de hut van Kathelijne...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN

WILLY VANDERSTEEN

De man schijnt de weg te kennen en dringt langs de achterdeur de hut binnen

Lamme, die bij de ijzende Kathelijne de wacht houdt, hoort geruchten en sluipt de trap af

Kathelijne zal reeds te bed zijn. Als de papieren nu maar onder de steen voor de haard liggen!

Die kerel schijnt hier goed bekend. Wat steekt hij in 's hemelsnaam uit?

Gelukkig, ik heb ze! Nu kan ik dadelijk weg. De jagers hebben me ontdekt en het is hier niet meer veilig...

De man met de kapmantel wil zich oprichten, doch op dit ogenblik werpt Lamme zich op hem

Verrast keert de man zich om, Lamme slaat toe en doet hem achterover buifelen...

Half verdoofd kan de man Lamme echter een voetje lichten...

Lamme slaat ruggelings tegen de grond en ziet de onbekende reeds de grendel van de deur schuiven...

Buiten kraakt de sneeuw onder haartige stappen; Tijl en Nele hebben de hut bereikt...

(Wordt voortgezet.)

IEDEREEN KRIJGT LOON NAAR WERKEN

IN het Lesseppe-Palace werd er een groot feestmaal aangericht ter ere van Colerette. De Ras zelf had het voorzitterschap op zich genomen. Hij verscheen dan ook in groot ornaat, d.w.z. een groene das versierde zijn smoking in plaats van de allergele rode. Aan zijn rechterhand zat de held van het feest en aan zijn linkerzijde de kleine prinses Balkis in een zilveren badpak en een diadeem van struisvogelveren. De chef van de Egyptische politie, Laitance, de operadirecteur, Tikou Paimos, de kamerheer en luitenant Morovitch hadden eveneens een eroplaats.

De pers van Port-Said had een verbijzonderd aantal vertegenwoordigers gezonden, de Ethiopische kolonie was voltallig en ook de bemanning van de *Ruiten Aas* zat aanak bij de rijk beladen feestdij. De volgende dag zou de pakboot de reis voortzetten onder de bewaking van de Paleiswacht van de Ras, die de zware verantwoordelijkheid van Colerette had overgenomen. De Paleiswacht zou het echter heel makkelijk hebben, want in een havenkroeg had men de hand kunnen leggen op de voltallige bende van Dubbel-Zes. Wachters, gewapend met machiegeweer en handgrenaten stonden opgesteld rond een marmeren voetstuk waarop de Platina Kat rustte. Iedereen bekeek het « wonder » met grote ogen, te meer daar het juweel zoveel sensatie, zoveel herrie had teweeg gebracht.

Aan een hoek van de tafel, tussen de stewards en de reporters waren Jaak en Marina verzeld geraakt. Ze verkeerden beiden in opperste stemming. Jaak had in zijn buurman een fanatiek liefhebber van algebra ontdekt. Marina deed zich aan het laktere te goed en tussen twee schotels in vond ze de tijd een uitje te vangen, ook al zei Jufvrouw Jachvijn van tijd tot tijd beispelend: « Eten in bed en slapen aan tafel, doen alleen onopgevoede snaken! »

De chef van de politie oordeelde het zijn plicht aan Colerette van naaldje tot draadje te vertellen hoe Sidonie zich gedroeg in de gevangenis. Reeds driemaal had de oude gepoogd te ontsnappen. Ze had ook een mosterdvoetbad gevraagd en maakte zich zorgen over de kanarie. De oude, die heel wat misdaden op haar geweten had, koesterde een bijzondere en echte genegenheid voor Colonel. Deze laatste bekom-

Ras Lipari Mahonen voelt zich in Europa niet meer veilig en besluit naar zijn vaderland terug te keren. Zijn juwelen, ondermeer de Platina Kat, zelf bij onder de hoede van Colerette, de beroemde detective. De Ras en zijn gevolg, de detective, Jaak, Marina en Sidonie schepen in op de « Ruiten Aas ». Op een nacht waagt Minheer Twaalf, hoofdman van de dievenbende, een aanslag op de Platina Kat. Verrast door Jaak, vlucht hij in de kuilt van Sidonie. Deze laatste wordt aan de handen gekwist. In de haven van Port-Said, stapte Colerette aan wal en wordt aangehouden door de politie. Jaak aanhield het feit, dat de gewaardeerde Minheer Twaalf niemand minder dan Sidonie is, Sidonie vlucht, doch wordt op de kust gevangen genomen door Colerette.

merde zich niet om dat alles en stapte waardig over de lange tafels. Hij pleegde een aanslag op het diploma van Colerette, dat deze laatste door de Ras met de Ster met negen en twintig takken plechtig overhandigd was.

Deze Ster verleent je het recht Zijne Hoogheid, de Koning der Koninkingen, een snuif tabak aan te bieden, zo had Ras Lipari Mahonen zijn toespraak besloten, en hij had terwijl drie kleine buigingen naar het Zuiden gemaakt.

Iedereen was opgestaan uit eerbied en op een week van de Ras hadden de bedienden alle stoelen weggetrokken en vervangen door stoelen met-muziek. Toen de genodigden weer plaats namen zetten zij het mechanisme in beweging en chaotische klanken vulde de zaal. Het gezamenlijk effect was echter niet zo kwaad. Na vijf minuten brak het concert plotseling af en iedereen schaterlachte. Dat was het allerlaatste snuif van de Ras en hij straalde van tevredenheid om het welslagen van zijn opzet. Heel vergetenget haalde hij de kaarten, die hij van Adelbert Maldefe gekocht had, te voorschijn en trok een kaartje met de hoofdredacteur van *De Kleine geleitstreefkrant*.

Colerette had met onbeweeglijk gezicht de zeven redevoeringen aangehoord die speciaal afgesloten waren om zijn moed, zijn wijsheid en zijn doorzicht te roemen. Nu was het zijn beurt om een woordje te zeggen.

Dames en Heren, begon hij joviaal, een detective hoeft slechts een eigenschap te bezitten en dat is: de gave! Heeft hij die niet, dan zal hem niets gelukken, zelfs al heeft hij een lucide geest en een ijeren hart. Heeft hij « de gave », wel, dan mag hij bang, dom en besluiteloos zijn — de termen zijn natuurlijk een beetje overdreven, ik wil slechts een voorbeeld geven — hij behaalt toch de ene overwinning na de andere. Het toeval wil nu dat ik deze « gave » bezit. Ik heb dus geen verdienste, wanneer ik die be-

ruchte Minheer Twaalf geknipt heb, alhoewel dit vreselijk moeilijk was, gezien het feit dat de bandiet aan mijn zijde leefde en niemand minder was dan m'n huishoudster. Indien ik reeds vele, vele bandieten gevangen nam en ik er niet aan denk tens om m'n renten te gaan leven, moeten jullie mij daarom niet feliciteren. De gave, de gave is alles! Zijne Hoogheid de Ras was zo vriendelijk op mijn gezondheid te denken, ik heb m'n glas op de gave! De kostbare gave! Met deze gevoelens, Dames en Heren, drink ik ook op mijn volgend slachtoffer!

Een man begon voor al de andere genodigden luid in de banden te klappen: Jean, de kamermeester, die speciaal was overgenomen om het feest ter ere van zijn baas bij te wonen. Een geestdriftig handgeklap en hoergeroep barste toen los. Prinses Balkis klapte niet in de handen, dat vond ze te gemeen. Om haar blijdschap en enthousiasme te tonen, blies ze op een rietfluitje.

Na het banket namen Jaak en Ma-

Ze gaven elkaar de hand en liepen naar het vliegveld.

EINDE

Volgende week : EEN HEEL JAAR VACANTIE — Nieuwe roman van YVES DUVAL

DE AUTEUR VAN ONZE NIEUWE ROMAN IS MAAR 17 JAAR OUD!

YVES DUVAL, een Brussels collegestudent, publiceerde in het nummer van **KUIJFE** van 20 April 1950 zijn eerste verhaal: « De man die de staart van zijn hond lief kortknippen ». Het viel mee en hij bleef niet bij zijn zijn proefstuk, want sindsdien publiceerde we reeds verschillende verhalen van zijn hand. De titel van zijn jongste verhaal luidde: « Paasvacantie op Raven-donk ».

Thans verschijnt zijn eerste roman: « **EEN HEEL JAAR VACANTIE** ». Hoe Yves Duval op het idee gekomen is om reeds een roman te schrijven? Wel, hij is assistent-

welpenleider en moet voor zijn onverzagbare welpenhorde lange verhalen vertellen en hij vroeg zich af waarom zou ik die nu ook niet neerschrijven?

De helden van zijn roman zijn jongens van zijn leeftijd. Hij kent zijn « modellen » door en door in hun dagelijks leven. Yves Duval ging zo sterk in zijn verhaal op, dat hij ons verzekerde zich bij het schrijven meer dan eens te hebben afgevraagd, of zijn verhaal nu al dan niet verzonnen was. We hebben veel genoege beleefd aan de lectuur van zijn bloeiende geschiedenis en zijn er van overtuigd, dat jullie er ten minste even veel plezier zullen aan beleven!

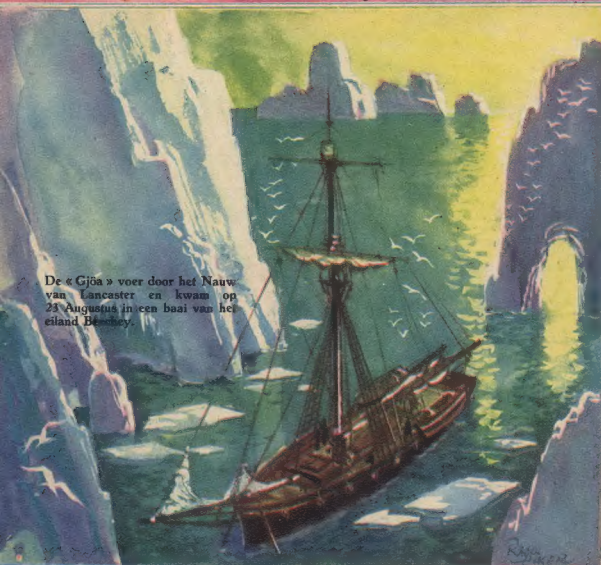
De
jonge schrijver
met zijn
Hervellingskat.

De Ontdekkingsreizen van ROALD AMUNDSEN

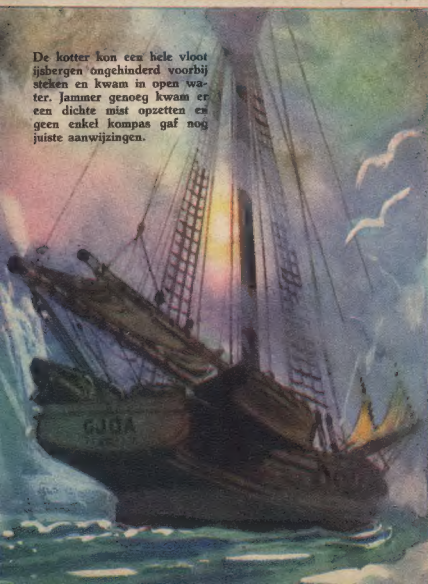
DOOR RAOUL AUGER NAAR HET BOEK VAN E. PEISSON
Roald Amundsen ging met een handvol vrienden scheep om op het schiereiland Boothia de invloed van de magnetische pool te bestuderen...

De « Gjøa » voer door het Nauw van Lancaster en kwam op 23 Augustus in een baai van het eiland Bessy.

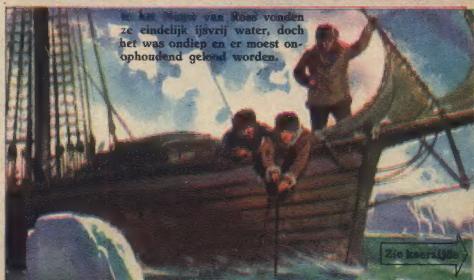
Voor Amundsen stonden twee wegen open: het Kanaal van Wellington rechts, of het Nauw van de Prins Regent links. Voor alles wou hij echter de magnetische pool bestuderen. De kompasnaald wees hem de magnetische pool in het Zuid-Westen. Hij aarzelde niet...

De kotter kon een hele vloot ijsbergen ongehinderd voorbij steken en kwam in open water. Jammer genoeg kwam er een dichte mist opzetten en geen enkel kompas gaf nog juiste aanwijzingen.

Met tussenpozen kunnen de zee-
lui zich echter van het sextant
bedienen en sommige witte vlek-
ken op de kaart invullen...

In het Nauw van Ross vonden
ze eindelijk ijsvrij water, doch
het was ondiep en er moest on-
ophoudend gezeild worden.

Op zekere dag brak er brand uit in de machinekamer. Gelukkig kon men het vuur spoedig doven. In het ruim waren niet minder dan zesduizend liters petroleum opgeslagen. Grote ramp werd verme-

Er werd een sloep uitgezet om de kottor moraal te varen en de juiste weg aan te wijzen, want het werd langzaam gevaarlijker in het ondiepe water...

Toch strandde de «Gjåa» ten Noorden van het eiland Matty en een deel van de cargo moest aan land gezet worden, om te beproeven het schip vlot te maken...

Amundsen liet het schip zakken en het schip langzaam om draaien...

— Zo komen we weer in hoge zee!

Doch met de vloed atak er een hevige wind op, de «Gjåa» schuurde met de iel over de grond en het gevaar was ernstig.

De zeilen werden gehesen en de motor aan gang gezet. Tevergeefs. Er moesten nog kisten aan wal gebracht worden om de last te verlichten. Eindelijk schoof de kottor met vreselijk gekraak van de roes...

Langa de kust van het schiereiland Boothia, nabij de Kaap Christiaan Frederick, zocht Amundsen een veilige haven...

Daar, aan open ree, werd de «Gjåa» door een vreselijke storm verrast. Het was niet meer mogelijk naar zee te stevenen, schip en bemanning moesten de torenhoge golven trotseren...

Amundsen liet twee ankers gooien en de «dan» werd aan gang gezet om de drukking op de kettingen te verminderen...

Vijf nachten lang waanden de zeven mannen en luisterden angstig en gespannen naar het gemaas van de storm...

... en het gebrom van de motor. Zal hij niet stil vallen? Zullen de kettingen niet breken of de ankers niet los raken?...

(Wordt voortgezet.)

JE bent aangespoeld op een klein eiland met een vijftal mensen. Er is een **FILOSOF**, door wiens werken de mensen schoner leren leven; een **GENEESHEER**, die een geneesmiddel uitgevonden heeft dat een verschrikkelijke ziekte overwonnen heeft; een groot **KUNSTENAAR**, wiens werken het leven van miljoenen mensen aangenaam maken; een **GELEERDE**, wiens werken het dagelijks leven comfortabeler maken en de vijfde is een **GENERAAL**, een vijandelijke aanval triumfantelijk zou kunnen afslaan.

Je bent er in geslaagd een vlot te bouwen voor twee personen. Je zult dus één van de vijf personen kunnen redden. Wie zul je de kans geven?

Zo luidde de jongste vraag van onze openbare onderzoeken.

Uit de talrijke antwoorden blijkt vooreerst dat onze lezers de geneesheer waardeerden en zijn rol als de edelste en nuttigste aanzien.

De redenen die opgegeven werden om de voorkeur te verantwoorden, zijn zeer uiteenlopend. Men heeft maar eens even de antwoorden van de redders van de filosoof onderling te vergelijken. Opvallend is het klein aantal deelnemers dat zich over de kunstenaar ontfemt. In zijn geheel genomen blijkt dit onderzoek zeer interessant en de rangschikking — op de plaats van geneesheer nu — verrassend. Al onze winnaars ontvangen een album van Suske en Wiske.

★

Vaertwel ende levst scone

AN de filosoof en de geneesheer zou ik het vlot afstaan. Zij immers kunnen de wereld samen beter maken dan ik.

Vaarwel, geneesheer, verzacht de pijnen van de lijdende mensen, denk niet eerst aan uzelf, maar aan de anderen.

Vaarwel, filosoof, leer de wereld, en vooral ons volk, schoner leven, leer ze elkaar beminnen en offeren voor mekaar.

Verwezenlijkt de droom van ons, jonge mensen: deze wereld beter te maken.

Vaertwel ende levst scone! (Eric Ponette, Ronse.)

Ik zou de geneesheer een kans geven

WAAROM? Wel, iemand die reeds zoveel mensenlevens vreedzaam heeft door de verschrikkelijke ziekte te overwinnen en die nu zelf in nood is, verdient wel gered te worden. Denk je niet? (Baudewijn de Laere, Kortrijk.)

Ik zou de geneesheer meenemen

ALS ik een van de vijf schipbreukelingen kon meenemen, — zou ik natuurlijk de geneesheer uitkiezen. Hij is, mijns inziens, het nuttigste voor de mensheid. Van de gezondheid van de mensen hangt veel af. Wat moet er van het land worden waarvan de generaal ziek is? Hoe moet een kunstenaar werken als hij ziek is? En al die anderen? Ik zou de geneesheer de kans geven lijdende mensen te genezen. (P. van Berkel, Rotterdam.)

Ik kies de geneesheer

DE filosoof heeft het meeste waarde op geestelijk gebied, maar aangezien de mensen toch niet te verbeteren zijn, komt de geneesheer op de eerste plaats, daar hij voor de

WIE ZOU JE REDDEN?

samenleving het nuttigste is. De andere personen staan ver onder de eerst genoemde. (Guido Joris, Schoten.)

Moest dit aan mij

zou de geneesheer de gelukkige man zijn. In tegenstelling met de generaal redt de dokter vele mensenlevens, terwijl de generaal vele mensenlevens verliest, ook door een aanval af te slaan. De geneesheer met zijn ophefmakende uitvindingen zal in vele huisgezinnen, het door ziekte verloren geluk, terug schenken. De generaal daarentegen zal vele gezinnen in verdriet en armoede dopen door zijn eeuwige oorlog voeren. (Wilfried Deere, Torhout.)

Ik vroeg het

de geleerde, maar hij wou niet mee, daar hij het vlot niet comfortabel genoeg vond. De generaal kwam ook niet mee, want hij moest het eiland nog verder veroveren. De filosoof zocht de eenzaamheid, en verkoos dus op het eiland te blijven. De kunstenaar-schilder liet ik maar schilderen (in letterlijke- en figuurlijke betekenis). Ten slotte kon ik nog maar alleen de dokter redden, en ik meen, dat dit nog de beste oplossing was, daar hij met zijn geneesmiddel nog duizenden mensenlevens zou kunnen redden. (Jozef de Preter, Mechelen.)

Dat zou een moeilijke affaire zijn

IK zou de filosoof meenemen en weet je waarom? Wel, de geneesheer zou, moesten er bij de overblijvenden zieken zijn, ze kunnen genezen, de generaal zou ze kunnen verdedigen en de geleerde zou alles comfortabeler maken, terwijl de kunstenaar hun het leven zou verangename. Ik zou de filosoof redden, want wat kunt ge met die man doen? Zodra ik in veiligheid was, zou ik hulp halen voor de anderen. (Willy Lahaye, Brugge.)

De geleerde zou het opknappen

IK zou de geleerde naar mijn vlot doen komen en hem vragen een uitvinding te doen om zes man veilig op een vlot van twee personen te brengen. Dat zal niet gaan, denkt u? Kijk dan maar eens naar onze autobussen! Daar is zo gered plaats voor X mensen, maar als het spant zitten er wel driemaal meer op, en de bus bolt toch! (Freddy Rotliers, Brugge.)

Waarom ik de geneesheer zou redden?

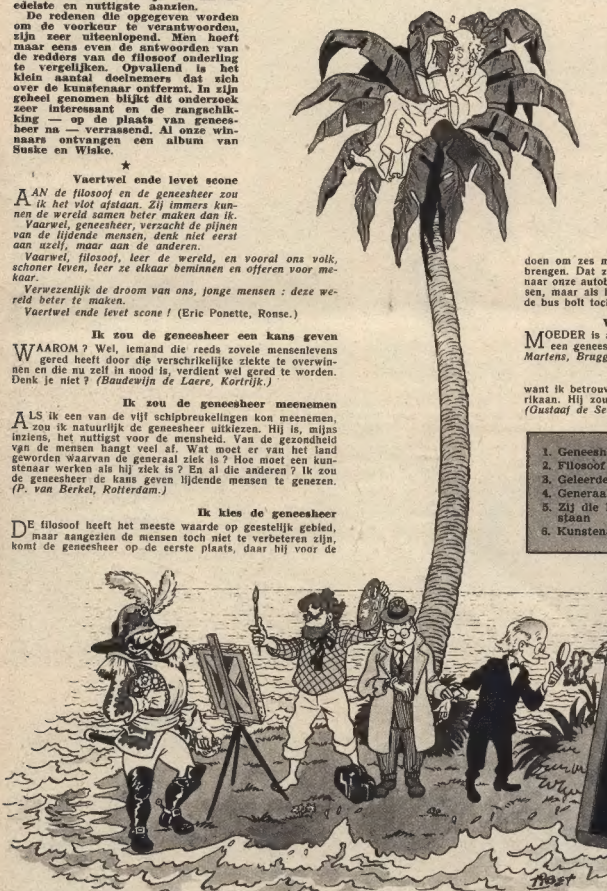
MOEDER is al een hele tijd ziek, en dan besef je met een geneesheer is die ziekte kan genezen. (Laurent Martens, Brugge.)

Ik zou de generaal redden

want ik betrouw voor ons land noch de Rus, noch de Amerikaan. Hij zou ze ten minste op afstand kunnen houden! (Gustaaf de Seck, Brugge.)

1. Geneesheer	52,3 %
2. Filosoof	17,4 %
3. Geleerde	12,7 %
4. Generaal	9,3 %
5. Zij die hun eigen plaats zouden afstaan	4,9 %
6. Kunstenaar	3,4 %

KUIFJE
ONDERVRAAGT
ZIJN VRIENDEN
KRIJG JE OP
SCHOOL TE VEEL
HUISWERK,
TE VEEL LESSEN,
TE VEEL
EXAMENS?
Lees in dit verband
ook het
hoofdartikel
op blz. 2.
VOOR VIJFTIEN
HONDERD FR.S.
of
100 GULDEN
PRIJZEN

DE TARTAARSE HELM

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

De Man-met-de-groene-mantel heeft zich meester gemaakt van de Tartaarse Helm. Jezabel stortte in de afgrond...

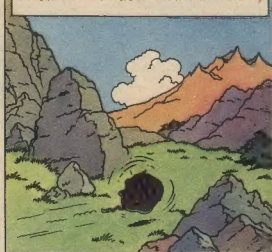
Jezabel suist naar beneden...

...ploft op een boompje dat haar val breekt, en haar...

...als een bal doet verder bollen...

Eindelijk in het bezit van de Tartaarse Helm! Een zonderling geheim wapen. Snap er niks van! Nu, onze specialisten in Genuea zullen het geheim wel ontsluiten...

Ploteling een vreselijke botting en...

de Genuees wortelt wanhopig met Jezabel.

Laat maar, Jezabel, ik ga zelf met die schurk afrekenen!

Sta op, kerel. Ik zie dat je mijn zwaard hebt megebracht, neem het juweel ter hand en verdedig je leven!

Hahahaha!

Waarom lach je, ongelukkige? Wel je dan niet dat je laatste uur geslagen is?

Hahaha... Jij kon natuurlijk niet weten, dat je zwaard gebroken in de schede stak en je nu volkomen in mijn macht bent!

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE MANNEN OP DE MAAN

De proefraket, die om de maan moest vliegen, werd afgeschoten. Op haar terugweg werd ze door onbekenden uit de normale koers gedreven. Op dit ogenblik besluiten onze vrienden de raket te laten ontploffen...

Observatorium aan Controle Station...
De X-FLR 6 is ontploft. Niets
meer te bespeuren

Alle duivels! Ze lieten
hun raket nog liever sprin-
gen dan ze in onze han-
den te laten vallen!

Hoe ik op dat idee gekomen ben? Heel eenvoudig,
herinner je je nog het feit dat de spionnen do-
cumenten kregen? Misschien bevatten deze do-
cumenten alle nodige inlichtingen omtrent de lei-
ding door radio van onze raket... Ik vertelde
aan professor Zonnebloem dat ik bezorgd was en
hij vervaardigde dadelijk een toestel om de X-FLR 6,
in geval ze zou onderschept worden, te laten sprin-
gen... Je ziet dat het idee nog niet zo kwaad was!

Helaas! Ja! Driemaal helaas! Al on-
ze hoop is vervlogen, ons werk en
opzoeken van maanden, jaren in
een slag vernietigd!... Alles te niet!

Let op voor m'n baard, ik
vertrouw die uitbarstingen
van wanhoop niet erg!

Nee, mijnheer Zonnebloem,
alles is niet verloren. Integen-
deel. Het was een triomf voor
jou! Liep je alsoom motor per-
fect, ja of neen? Is je raket al
dan niet naar de maan gevlogen en
heeft ze al dan niet de reis omheen
de satelliet van de aarde gemaakt?
De proef is dus geslaagd!

Kuifje heeft gelijk. Laat je
niet ontmoedigen. Morgen
beginnen we reeds aan een
nieuwe raket, ditmaal
geen proefraket, doch
de echte raket die jul-
lie naar de maan
zal voeren!

Ja, naar de maan! Hoera!

Maanden volen en

Hallo! Ja, mijnheer Baxter,
wij zullen zo dadelijk proef-
nemingen doen met het
speciaal maanpak. Ja,
kapitein Haddock speelt
proefkonijn. Ik hou je
regelmatig op de hoogte...

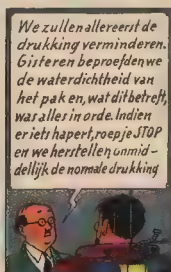

Jamaar, jullie pakje weegt enkele tonnen!
Wanneer men zo iets aan heeft, kan
men geen vin meer veroeren!

Maak je geen zorgen, kapi-
tein, de zwaartekracht is op
de maan zermaal geringer
dan op de aarde. Eens gin-
der, voel je je in dit uni-
form zo makkelijk als in
een zomerpak!

Ha, der te beter!

We zullen allereerst de
drukking verminderen.
Gijsferen beproefden we
de waterdichtheid van
het pak en, wat dit betreft,
was alles in orde. Indien
er iets hapert, roep je STOP
en we herstellen onmid-
dellijk de normale drukking

Hier is je helm

Ik moet er uitzien als een
goudvis in een bokaal!

Proeve met de radio... Hallo!
Hoor je me, kapitein?

Ja, ik hoor je. Jullie
kunnen beginnen,
ik ben klaar!

Uitstekend! En, veel geluk!

Dank je!

Eerlijk gezegd, ik voel me
niet erg gerust...

(Wordt voortgezet.)

't Is wat je wat een King-Sail is? 't Is een koning-zeehond. Rond de nek draagt hij een rode kring, gelijkend op de halshand van een dog van rijke lui.

Hij is een zeldzaam dier, en ik ken robbenvissers die dertig jaar lang de zeven zeeën doorwaald hebben, zonder er één te ontmoeten!

De natuurkundigen bieden er een grote prijs voor, die evenwel de vissers niet erg aantrekt, want ze aanlien hem voor een gevaarlijk toeverdier.

THOEN Frey Stone zijn kleine lading hebbo te Banff afwierp, vond hij de wereld der vissers aldaar op stelten:

— Een King-Sail! Men heeft een King-Sail in de Dornoch gezien!

Frey trok de schouders op. De Dornoch Firth is een grappig water, waar nu eens de zeezalg verschijnt, de kleinzoon van de legendarische Kraken, een zeezeemrmin of een monster in de aard van dat van Loch-Ness.

Doch, Mac Tavish, de schipper van de Kingfisher, een vroom man, die de leugen verachtte, zei heel ernstig:

't is de volle waarheid, Frey doch 't is in de Dornoch niet dat hij gezien werd, maar meer in 't Noorden, in de Pentland.

Waarom heb jij, die van Wlck komt, dus in de buurt, hem niet nagezien? Je bezit nient, zonder weerga, die de snuiter niet zou kunnen stuk maken, indien hij er in verward geraakte.

— Ik zou het voor geen fortuin doen, Frey! De King-Sail is een toeverdier! Ik ga die liever uit de weg.

Frey Stone geloofde ook aan

niets horen wij, terwijl op dit tijdstip van het jaar, de Doggersbank. We zouden er onze laatste stuiver kunnen bij inschieten.

Doch Bunny, die op een robbenvanger gezeven had, sprak op zijn beurt:

— Op dit tijdstip ook, verschijnen de zeezeelven in de wateren der Orkney's, daar laten ze zich graag dragen door de stroming van de Pentland, en kapelaan nemen ze graag voor lief. Ik heb nimmer een King-Sail gezien, maar weet toch dat hij het gezelschap der zeezeelven verkiesst boven dat van de gewone robben.

Gewoonlijk vonden de woorden van Bunny inslag bij Frey en Quentin: de dundee zette al zijn doek uit en trok naar het Noorden, naar de Pentland. Het weder was ongunstig, een grimmige cat-nose, die gevaarlijke noordwestewind, vernooide de kleine Eagle zeer. Een kwaadewindstoot haalde zijn kluiwer weg, en deed hem geweldige veel water slikken.

Vier volle dagen verliepen, alvorens de zeelieden, het vuur van Duncansby, op het uiterste punt van de Pentland-Firth zagen pinken.

Onderdussen, leden drie gezinnen te Peterhead, gebrek.

Een schuit van Pomona naderde de dundee, en de wind werd door Frey aangepraald:

— Heb je zeezeelven gezien?

— Er zijn er, maar ze zwemen zo naar Westra, de banken van de kapelaan achterna, die zich noordwaarts richten.

— Door de schuld van de cat-nose, broemde Bunny, we zetten koers naar Westra.

Ze voeren langs de droevige

van de kokende en blaffende branding de verre kusten aan van Fair.

Bunny schreeuwde het plots zegerend uit:

— De zeezeelven! De slanke dieren zwommen niet zoals gewoonlijk in groep, maar schenen een vreemd spelletje te spelen. Ze vormden ronden zoals dansende kinderen plegen te doen, en ze schenen er veel pret in vinden.

— Ze doen als de pauwen! riep Bunny opeens, ze willen zich laten bewonderen door... door... wel door de snuiter die midden hun ronde zit!

De King-Sail! Met zijn zeekijker zag Frey Stone heel duidelijk de brede rode kring rond de nek van de zeehond.

★ Toppunt van verbazing! De zeezeelven sloegen op de vlucht. De koning-rob liet zijn gezellen in steek en kwam in snel tempo op de dundee af, blaffend zoals een hond zou doen die vrienden terugvindt.

— Onnodig een net uit te werpen, zei Bunny, wiens stem van ontroering beefde, hij komt... hij komt uit eigen beweging naar ons toe!

Het zonderling dier zwom thans langs de zijde van het schip en de drie vissers hadden maar niet veel moeite om hem uit het water te tillen en aan boord te brengen.

— Heer! riep Frey opeens, toen hij van dichtbij de nek

van de nieuwe passagier bekeek.

De rode kring was met mooi soepel leder, met vergulde spijkertjes.

★ Ze stonden daar nog als bijbelse zoutzuilen naar de rob te kijken die vrolijk blaffend over hen dek waggelde, toen de scherpe gil van een stoomhoorn weerklonk.

Een prachtig wit yacht, de Amerikaanse vier in touw kwam aan bakboordzijde op de dundee af, en opeens riep een stem in een megaphon:

— Heb je soms Rodney gezien?

— Rodney? vroeg Frey in zijn luidspreek.

— De tamme zeerob van Mr Matthew Morgan! Frey Stone wankelde: de naam van Matthew Morgan was hem niet onbekend, Morgan was een van de rijkste mannen van Amerika.

— De gelooft... dat hij... hier bij ons... is, bracht hij met moeite uit.

Een minuut later, verliet een witte yawl het fraaie vaartuig en kwam met ras plonsende riemslagen op de Eagle af.

★ — Twee... drie... vier beste viskampanjes, zouden minder opbrengen! juichte Frey Stone, toen hij saam met Bunny en Quentin, het livijg pak banknoten nadeelde, dat Mr Matthew Morgan hem gegeven had in ruil voor de King-Sail.

DE KING-SAIL

de boosaardige macht van sommige zeelieden, doch hij bezat geen stevig bankkonto zoals Mac Tavish.

Met zijn broer Bunny en zijn schoenbroer Quentin, was hij eigenaar van een kleine dundee, de Eagle, die nauwelijks genoeg opbracht om hun drie gezinnen te voeden, en hij wist dat de Deense natuurkundigen, een reuze premie boden voor wie een King-Sail bemachtigen kon. Hij sprak er met Bunny en Quentin over.

In de Pentland er zal de schoenbroer. Dat is heel en al buiten onze weg, en voor 't ogenblik vangt men daar niets dan gemeene kapelaan, waarvan men op de markt

oosterkusten der Orkney's, vechten tegen wind, hitte en storm, op gevaar af op een der talrijke blinde klippen te stoten en bereikten eindelijk Rowa.

— Verlies je tijd niet, vertelde hen een vissersbaas, de zeezeelven schieten als pijlen op naar Fair!

Fair! Halfwegs de Shetlands...! kreuende Frey.

— Wie A zegt, moet B zeggen! meende Bunny wilsgerig.

De Eagle loefde weer tegen de wind op, kraakte in al zijn binten, en voelde zich erg onbehaaglijk in deze ongewone wateren.

Eindelijk duldde de witte lijn

CHOCOLADE • RIJZEN, ZEE • NAGADE • ISA VAN PAMMENA • DE WAREN VAN DE DORNOCH • RIJZEN, DRO • THORAM • TOFFEN

DE KUIFIE'S BONN

WIE KENT MIJ?

X., Spa. — 200 punten in een witte omslag voor een portefeuille.

X., Knokke. — 194 punten in een blauw pakje.

X., Nieuwpoort. — 50 punten voor reeks 4 van Reinaert de Vos.

X., eriet (71), Antwerpen. — 200 punten.

X., Nijl. — 50 punten.

X., Halpe. — 850 punten in een pakje met zegel van 40 ct. De eigenaar wordt verzocht om de beschrijving van het pakje te geven.

X., Tarnhout. — 200 punten.

X., Heist op den Berg. — 50 punten en premie-coupons.

X., Mo... — 200 punten voor een portefeuille.

X., te X. — 246 punten in een rood pakje.

ONVOLLEDIG ADRES

Volgende lezers worden vriendelijk verzocht ons hun **VOLLEDIG en DUIDELIJK** geschreven adres te laten geworden:

C. Velge (?), De Panne

M. Debede, Luwre

Ch. Backe of Baels, Knokke

Willy De Prii

E. de Bruyne, Gistel.

OPGELET!

De Kuifje's bons afkomstig van Materne, Palmatina, Victoria, enz., mogen samen opgezonden worden voor dezelfde premie.

De gekeurde Kuifje's bon te gedijs, indien men de **puntenwaarde** nog lezen kan.

In dit nummer van «KUIFJE» staat een bon met de waarde van 1 punt. Voeg hem bij je collectie!

PREMIËLIJST

	Punten
● Prentjes REINAERT DE VOS, vijf reeksen	50
● Afdrucksplaatjes KUIFJE, boekje A... ..	50
● Afdrucksplaatjes KUIFJE, boekje B... ..	60
● Prentkaarten KUIFJE, 2 reeksen van 5 prentkaarten	70
● Brielpapier KUIFJE	80
● Foto's KONINKLIJKE PRINS : verzameling uitgegeven	100
● Wimpel KUIFJE in 3 kleuren	190
● Portefeuille KUIFJE	200
● Bloc-noten KUIFJE in een etui (in cuiroleinen) passend bij de portefeuille	250
● Puzzle KUIFJE, klein model	350
● Puzzle KUIFJE, groot model	500
● Blokjespel KUIFJE	500
● KUIFJE'S CARDS van de reeks «ZIEN en WETEN» :	
A. Vliegtuigen, reeks I	125
B. Luchtachters, reeks II	125
C. Spoorwegen, reeks I	125

DE PETROLEUMKOORTS

Oom Ben nam Renaat en Christiane mee naar Oil City. Hij wil zelf zijn petroleum boren, doch dat schijnt niet makkelijk. In een saloon krijgt oom Ben het aan de stok met een Mexicaan...

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN F. CRAENHAELS

De Mexicaan kan zijn nederlaag niet verdragen en grijpt zijn dolk. Renaat heeft die beweging echter gezien...

Wees kalm, Armando! Waar ben jij opgevoed? Is het aldus dat men een concurrent welkom heet?

Hahaha! Je bent nog maar een uur in Oil City en je zit reeds in nesten! Ik zei toch dat het klimaat hier niet goed is voor je, m'n beste Ben. En dat is nog maar een begin... geloof me, ik heb reeds enige ervaring opgedaan!

Maar reken voortaan niet meer op mijn tussenkomst, tenzij... Je je mening zou wijzigen omtrent... je be-

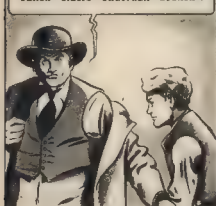
Hm... ik heb de indruk dat Lowest hier heer en meester is!

- En oom Ben verliest de moed telkens hij hem ontmoet!

Renaat en Christiane, kom, we zullen elders onderdak zoeken!

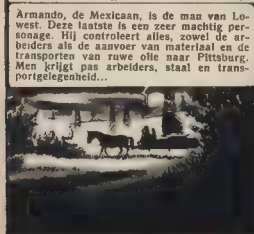
Als onze vrienden in de kar stappen, komt er een man naast hen staan.

Ik was in het saloon en heb alles gezien. M'n gelukwensen! Ik hoorde ook dat je ingement zoekt. Hier zul je niets vinden, zelfs de banken in de cafe's zijn ingenomen. Kom met mij mee, ik heb naast mijn put een barak gebouwd en daar is plaats...

Oom Ben neemt die vriendelijke uitnodiging aan. De man die Harold heet, zet zich naast oom en vertelt de geschiedenis van Oil City...

... wanneer men zich aan zijn voorwaarden onderwerpt, d.w.z. wanneer men hem 60 t.h. van de geboorte petroleum afstaat. Indien een moedig man zijn zaak wenst uit te baten zonder Lowest, mag hij er zeker van zijn op alle manieren en met alle middelen gedwarsboord te worden. Lowest wordt gesteund door bankiers, die in regeringskringen alles te zeggen hebben en de plaatselijke sheriff volgt hem als een schoothondje. Dat is de droevige geschiedenis van Oil City...

Daar liggen mijn putten... MAAR... KIJK... KIJK.....

HEMEL!... OOO!...

(Wordt voortgezet.)

HET SEIN STAAT OP ROOD

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN J. MARTIN

Een Frans douanier doorzoekt een wagen, die van Zwitserland naar Frankrijk rijdt. Zijn zaklamp valt op bors tegen de schokbreker van de Bentley...

De douanier raapt zijn zaklamp op...

Voor de drommel!

Terwijl hij zich opricht, belicht hij de schokbreker op de plaats waar het chroom beschermd werd...

Goud!

Hij heeft echter de tijd niet iets te zeggen, want de chauffeur heeft een matras uit zijn bagage haald en geeft de douanier een harde slag op het hoofd

De twee andere douaniers, hebbenniets gemerkt, doch de automobilist, die onder de volboom wacht, heeft alles gezien...

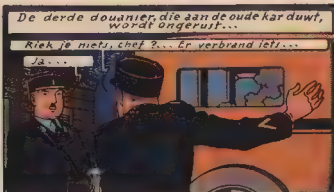
Verduijveld!
N'n briguet!

Dan stapt hij uit de wagen...

Niet aan te doen, brigadier. Ik zal de automobilisten vragen of ze me willen helpen

Ja, en schiet op!

De derde douanier, die aan de oude kar duwt, wordt ongerust...

Riek je niets, chef? ... Er verbrand iets!

Ja...

Onmiddellijk ontsteekt de man een hoopje peetkatoen dat in benzine gedrenkt is en onder het boordcadrán verborgen was

Plotseeling slaat een hoge vlam uit de wagen...

Brand!

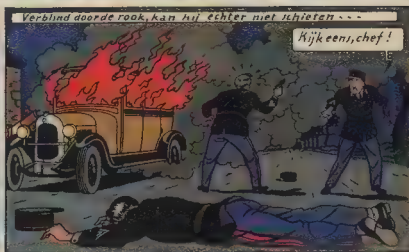

Op hetzelfde ogenblik schiet de Bentley met een ruk vooruit en neemt de chauffeur van de oude kar mee...

Woedend zoekt de brigadier zijn wapen...

Haha, schurken, dat gaat zo niet, he!

Verblind door de rook, kan hij echter niet zien...

Hij keent, chef!

De Bentley vliegt met een geweldige snelheid over de weg en verdwijnt in het niets...

Goed gewerkt, ouwe jongen!

Hé, pas op!

(Wordt voortgezet.)

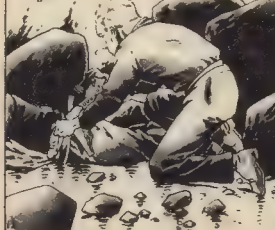

DE MAN MET DE STALEN HANDEN

Joe, die door de Man met de Stalen Hands gevangen genomen werd, kan ontsnappen. Intussen zijn Pat en Yarn op weg naar het kamp van de bandieten om de gevangenen te bevrijden...

Flug rukte Joe de wapens uit de handen van zijn vijand. Het onweer is nu niet meer zo hevig.

... en het schot werd in het kamp gehoord. Drie bandieten komen toegesnel...

Naar de kant van de vlakte moet ik niet lopen, ik zou dadelijk gesnapt worden...

Joe loopt naar de rotsen om er een schuilplaats te zoeken.

Paarden! Dat is prachtig!

Het was hoog tijd!

De bandieten springen ook in het zadel en zetten de achtervolging in...

Joe galoppeert recht door, ondanks het gevaar op de rotsen te pletter te lopen...

Intussen laten Yan en Pat zich door Robin leiden...

... in de hoop het kamp van de bandieten te vinden.

Hier zijn ze geweest: lege blikjes, plat getrapt gras. Waarheen gingen ze?

Het hoefgetrappel nadert. De bandieten! Waarheen vluchten? vraagt Joe zich af

(Wordt voortgezet.)

DRIE JONGENS in de STORM

Texten van
KAPPA ED EFFE

Tijdens een twist met zijn vriend Hans, valt Pieter zo ongelukkig, dat hij het bewustzijn verliest en naar een hospitaal gevoerd wordt. Intussen wordt Hans naar een verbeteringsgesticht geleid...

Tekeningen van
R. POLESE

Arme Pieter, wat een ongeluk! Wacht hier op me Baptist! Clothilde en Kunegonde, neem jullie moed in beide handen.

DE RING VAN GIBIL

Henk, Leentje, oom Elemir en de twee schurken, Nasir Abu en Armand, zijn op het eiland Pasjoetan toegeweken. Terwijl ze 's nachts in het woud slapen, worden ze bespied...

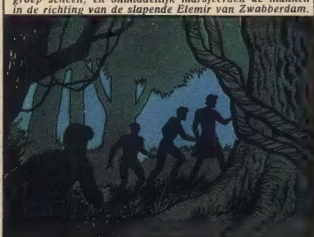
TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN RAYMOND REDING

Weldra verliet de mysterieuze bespieder zijn schuilplaats en daalde langs de takken, die van de boom neerhingen, naar beneden...

Nauwelijks had hij enkele stappen gedaan, of voor hem kwamen enkele mannen uit het bos. Hij wisselde enkele woorden met de man, die de leider van de groep scheen, en onmiddellijk marsjeerden de mannen in de richting van de slapende Elemir van Zwabberdam.

Oren ringen voorbij en het werd licht. Aal, m'n rug! Hela! jullie, we stapen op!

We hebben geslapen als mollen. Zo ik er aan denk dat de eerste de beste vampier ons bloed had kunnen uitzuigen, vergaat m'n eetlust!

Maar we hebben thans met kapitein Nasir Abu en Armand een kwestie te regelen. M'n oom en ik zijn vast besloten dit eiland te verkennen en ik veronderstel, dat jullie niet voorbereid waren op zulke onderneming... Het staat jullie vrij hier te wachten of met ons mee te gaan.

Ik denk er niet aan jullie te verlaten!

Met reden! Midden een onbekende wereld is 't beter samen te blijven.

Je hebt ons daar in een parket gebracht, kerel! Waar is nu dat goud waarover je de mond vol had?

Geduld, Nasir, geduld!

Wat een hitte, wat een hitte! Gelukkig is er al een briesje...

O, m'n zakdoek!

Drommel, wil je wel eens terugkomen!

Dank je, dank je, erg vriendelijk van je!

Men is opvallend beleefd in dit land. Zie, daar hou ik erg van! Kom, we keren naar de...

Henk! Henk! Ginds in de struiken... wemelt het van... van... armen... handen... die je zakdoek... grijpen... in... de... vlucht!

(Wordt voortgezet.)

Hun eerste werk was geweest een kleine blokhut te bouwen bij het strand. Dat was natuurlijk niet onopgemerkt gebleven. Ze voelden zich bespied door wilden, die zich maar niet lieten zien. Na twee weken was hun kamp in orde, en toen dachten ze er aan met de Papoea's contact te nemen en hun opzoekingen te beginnen. De wilden bleken niet te benaderen en toch voelden de Ouwendijk's voortdurend de aanwezigheid van de Papoea's. Het eland was met 'n ondoordringbaar verwondt. Er moest dus een vlot gebouwd en bij kalm weer langs de kusten gevaren om zo stelselmatig het

— Hij verstaat immers geen Maleis, zei Mark. Hij zei dat hij het wel begrepen heeft, maar niet wil of durft antwoorden. Laten we hem meenemen naar onze hut. Ze onderbraken hun graafwerk en waarden naar de blokhut terug. Jan kwam hen tegemoet gelopen. Nu zullen de Papoea's wel komen en ze zullen deze knaap wel komen halen!

De drie mannen wisten niet wat gedaan. De jonge wilde ging toen langzaam naar zijn stampeten toe. De wilden trokken af. Tijdens de volgende dagen was er maar geen spoor meer te horen of te zien. Drie weken na de aanval kwam de jonge Papoea op een rotsen naar het hut terug en wist aan Dirk verstaanbaar te maken dat de Papoea's zouden moeten blijven en zoeken wat ze wilden, inzien er één van hen hem als gijzelaar naar het Papoea-dorp in de bergen wilde volgen. Na lang bevoelen van de Papoea's dacht de Ouwendijk's op het voorstel in te gaan, maar de grote moeilijkheid was: wie zou er meegaan? Ten slotte was het Mark die meeding, omdat hij zich het best zou kunnen verstaanbaar maken.

VEEL hoop om je geld ooit terug te vinden kan ik je niet geven, besloot de commissaris en hij stak een nieuwe zwarte sigaar op met een vergrootglas.

De drie gebroeders Ouwendijk wisten nu waar zich aan gehouden. Jan, de jongste, wilde nog iets vragen, maar hij slikte zijn woorden in. Alsof hij de vraag geraden had, antwoordde de commissaris tussen twee diepe trekken aan zijn Brazil:

— Al wat ik jullie kan aanraden, is een baantje te zoeken als opzichters bij een mijnbedrijf. Zonder geld kunnen jullie hier niets aanvangen.

De drie gebroeders knikten en stapten het lage houten gebouw uit. Zonder een woord te zeggen gingen ze, naast elkaar naar *Het Wapen van Zeeland*, het pensionniet waar ze afgestapt...

Op de vragen van de baas gaven ze geen antwoord. Nog steeds had geen van de drie zijn mond open gedaan. Hij die 't eerst zou spreken moede de situatie kunnen opklaren. Jan dacht soms hardop en vergalopperde zich zo gemakkelijk, al was hij niet de domste van de drie. Hij had zich gespecialiseerd in de deiftolken. Dirk, de oudste — een eendertigjarige reeds meer dan tien jaar in de Oost. Mark, vier jaar jonger dan Dirk, had onlangs zijn ontslag gevraagd en gekregen bij het koloniale leger. Wat had de drie Ouwendijk's van droomen van drie maanden met zijn twee broers een nieuw miljonantingning te be-

DE PAPOEALAND VALLEN

gingen op een van de Papoea-ellanden, die rijk zijn aan zilver en gouderts. Al de brieven die ze naar elkaar geschreven hadden, liepen steeds weer over hetzelfde plan. Jaren hadden ze gespaard en tot in de puntjes uitgerekend hoeveel zo'n onderneming hen zou kosten aan materiaal, wapens, mondvoorraad voor een jaar, enz. Op een stomme onverschuldigd op de vooravond van hun afvaart naar het Papoea-land was er brand uitgebroken in een huis dat aan *Het Wapen van Zeeland* paalde. Alle drie waren ze gaan blussen. In tussen had men de kans gezien hun goed verborgen koffertje te stelen. Hun onderzoek, en dat van de politie, had niets opgeleverd. Bij de pakken blijven zitten, dat was niets voor hen.

— En waarom zouden we het niet wagen om zo maar het eland trachten te bereiken? We zullen er niet van honger omkomen. Waar Papoea's kunnen leven, daar kunnen wij dat ook. En daarbij we hebben nog wapens en een en ander dat we kunnen verkopen. Onze paarden staan hier nog op stal, redeneerde Dirk. Het plan werd aanvaard. De Ouwendijk's rekenden af, en zochten in de haven een bootje dat hen naar het Papoea-land kon brengen...

eland af te zoeken. Er bleef steeds een van hun drieën thuis, terwijl de twee anderen er op uit trokken om de bodemgesteldheden te onderzoeken. Eerst hadden ze gevreesd dat de achterblijver zou aangevallen worden. Maar weken aan een stuk gebeurde er niets. Jan had reeds kleine aars gevonden die de aanwezigheid van grotere goudaders aanwezen. Toen Dirk en Mark op zekere dag aan 't graven waren op een plaats die Jan ontdekt had op enkele uren varen met het vlot van de blokhut, hoorden zij plots een gil.

Instinctmatig grepen zij hun revolver en lieten zich vallen. Was dat een onbekend dier, al een mens? Een onverkenbaar gevoel zei hen dat het geen dier kon zijn. Een valstrik? Misschien. Behoedzaam slopen de twee broers in de richting van het geluid. Ze vonden er een kleine Papoea die zijn vort verstuikt had in een kuilt. Toen de Papoea de blikken zag naderen, begon hij te kermen. Dirk en Mark droegen hem naar de open plek waar ze aan 't graven waren en verzorgden hem daar. Toen deed de wilde een poging om plotseling weg te lopen, maar pijnlijk viel hij neer. Dirk, die Maleis kende, vroeg hem waar hij woonde, maar de Papoea antwoordde niet.

— Dat wordt een gevaarlijke reis, zeiden de mannen, zei Mark. — Wat nu gedaan? vroeg Jan. Een veldreus reuk drong door de spijten van het dak naar binnen. De eerste brandprijen schenen hun resultaat bereikt te hebben. De wilden begonnen te huilen en schoten een hele reeks nieuwe brandprijen. — We moeten ons vlot zien te bereiken! riep de oudste en hij wierp de deur open. Een regen van pijlen vloog de hut binnen. Toen sprong de jonge Papoea recht. Hij stond in de deuropening en de drie broers, die de dekking gezocht hadden, hem dit hadden kunnen beletten. De jonge wilde met een pijl in zijn rauwe taal.

Korte tijd daarop had Jan een grote goudader ontdekt. Hij had de andere zijde van het kleine eland. Ze bouwden een nieuwe hut bij de ontginning en verzamelden hun eerste goudklompjes, toen er op zekere dag een Papoea kwam opdagen op zijn nieuwe kamplaat met enkele kledingstukken van Mark. Hun broer was gestorven en de hoofdman van de Papoea's eiste een nieuwe gijzelaar!

Toen gingen de twee broers samen naar het Papoea-dorp. Ze werden er koel ontvangen. 's Nachts wilde men hen in hun eerste slaap overmeesteren, maar ze waren op de hinduist bedacht en zagen de kans in de duisternis te vluchten. Aan de rand van het oerwoud slaakte Jan een kreet van pijn had hem de borst doorboord. Hij stierf in de armen van zijn oudste broer.

Enkele weken later werden de signalen van de overlevende Ouwendijk door een Maleis scheepje opgemerkt. Dirk werd opgepikt en keerde naar Holland terug, waar hij in een havenstadje een tabakwinkelje opende. In de Meidagen van 1940 kwam hij bij een bombardement om het leven. Een notaris uit Rotterdam moest aan een weesgezinstechnicus verscheidene staven zuiver goud overmaken, samen met het plan en het ontginningsrecht voor de goudader van het Papoea-land. De schattenroeker Dirk Ouwendijk had nooit van het goud willen genieten dat zijn broers met hun bloed hadden betaald. Johan DE BRABANDER.

De grenadier VICTORIA presenteert...

DE TIGERKOO

Het duurde niet lang of Donkey kon opgeleid worden en Johnny werd door iedereen hartelijk gewelid...

Je bent de beste acrobaat ter wereld! Ik geef je 'n contract!

M'n beste Johnny!

Om die heuglijke gebeurtenis te vieren, stel ik voor een stuk chocolade VICTORIA te eten!

Prachtig!

Goed idee!

De volgende avond reeds haalt Johnny zijn duivels kusten aan het zweef-rek uit!

Een duizendkoppe menigte en ook Trevor en Miss Lola juichen hem geestdriftig toe...

En een lijn detective!

Miss Lola!

Accoord!

Goed idee!

VICTORIA

BRavo BRavo BRavo

(Wordt voortgezet.)

DE PROS TILJOEN

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE - ADMINISTRATIE EN PULICITEIT : LOMBARDSTRAAT. 24, BRUSSEL

IN TURNHOUT WOONT EEN REUS EN TE JETTE EEN DWERG

IK voel er niets voor mij te laten bekijken, antwoorde de Turnhoutse reus — een jongen van voor in de twintig, 2,10 m. hoog, meer dan 130 kilo zwaar, schoenmaat 51 — aan de impresario die hem een voorstel kwam doen om op de kermis op te treden. Toen Alfons Geerts, zo heet de Turnhoutse reus die daar bij het station woont, dertien was, begon hij plotseling zandbui te krijgen dat iedereen zich af vroeg : hoe groot gaat die worden ? En enkele maanden tijd waren al zijn klederen te klein. Het was een echte ramp voor zijn moeder. En dat was in volle oorlogstijd ! Een zoon hebben die een kilothee vlees niet veel vindt voor een maaltijd, en geen drie maan-

den met hetzelfde kostuum kan lopen... Alfons Geerts had zijn Plichtige Communie reeds vroeger gedaan dan de andere jongens, om niet te zeer boven de rij uit te steken. Hij werkt thans op een bureel en is niet ver meer van de 2,33 m., het Belgisch record. Maar Alfons Geerts verlangt evenmin naar de titel van grootste man van ons land, als hij er iets voor voelt een circusfenomeen te worden...

TEGEN het station van Jette, bij Brussel, woont de kleinste man van België : mijnheer Bruyneel, in de vijftig reeds en 80 cm. hoog. Hij is getrouwd met een normale vrouw en heeft ook een zoon van normale grootte. Zijn vader en groolvader echter, die in de Pierenstraat in de Marollen woonden, geraakten ook niet boven de meter. Mijnheer Bruyneel die wel circusfenomeen geworden is onder de artiestennaam Master Thom, heeft nog vier zusters en twee broers. Hij en twee van zijn zusters bleven in volle groei-periode steken, de anderen werden normale mensen. Master Thom heeft twee hobbies : vissen en schilderen.

AL HET WATER VLOEIT NAAR DE ZEE!...

KLOEG
MRS. GUEST...

omdat ze steeds maar weer moest vaststellen, dat alleen rijke mensen nog rijk kunnen worden en armen steeds even arm blijven. Nu klaagt Mrs. Guest niet meer. Integendeel. Ze is de overzijde gaan vervolgen : onze goede huisvrouw won met de voetbalpromootie 11.000.000 frs. in één slag. En de week daarop won ze nog eens 500.000 frs. !

Willy Vandersteen trad reeds herhaaldelijk op voor publieke televisieproefnemingen. Hier zien we hem te Brussel voor de camera, terwijl onze reporter een lezer om zijn indrukken vraagt over ons blad.

NEERLANDS' TROTS

Het vliegkampschip « KAREL DOORMAN » (genoemd naar de held van de Javazee) van 16.000 ton is bemand met 300 koppen en draagt 30 vliegtuigen.

Een nieuwe Mercedes

1899

LEES EN
VERSPREID
DE POSTILJON

HET Mercedes type 170 S dat moderner van lijn en ruimer is dan de 170 V, werd thans ook met een Dieselmotor uitgerust zoals de 170 D. Het nieuwe type, dat van model geen veranderingen ondergaan heeft, heeft 170 PS. Ter verbetering van de wegvastheid werd de achterspoorbreedte met 15 mm. verbreed. De maximumsnelheid is 100 km. per uur met 6,4 l. gasolieverbruik. Met een volle tank (47 l.) kan men 790 km. ver rijden.

1952

EEN AJAX-ENQUETE :

BEN EEN GOED OF EEN SLECHT FIETSER ?

Lees onderstaande vragen aandachtig en zet, naast iedere vraag die je met JA kunt beantwoorden 10 punten. Voor een MISSCHIEN of SOMS krijg je 5 en voor een NEEN of NOOIT 0 punten.

1. Heb je de wegcode reeds gelezen en ken je alle verkeersborden ?
2. Poets je je fiets (vooral het chroom) bij je thuis-kommen aan een rit door de regen ?
3. Zorg je er voor dat de banden van je fiets behoorlijk opgeblazen zijn, ook wanneer je hem niet gebruikt ?
4. Weiger je, zelfs over korte afstand, met een fiets te rijden waarvan de remmen niet perfect in orde zijn ?
5. Bedek je het zadel van je fiets wanneer je hem in de regen moet laten staan ?
6. Is je fiets uitgerust om bagage mee te nemen, zonder dat er gevaar bestaat z'n evenwicht uit de haak te helpen ? (Bagagedrager, zakken op zij van de fiets, riemen of gummiband.)
7. Rij je de stoep op met je

- fiets ? (Zelfs wanneer je langzaam rijdt, kan je al dus de vork beschadigen en de kader breken.)
8. Heb je een zakje met al het nodige geriel om je fiets te herstellen ? (Sleutels, olie, lampen, rustnieten, gummilijm.)
9. Zijn de ventielkleppen hermetisch gesloten en voorzien van een kapje ?
10. Wanneer je links of rechts afwijk, steek je de arm uit, of geef je de richting aan met je

richtingaanwijzers ? (Zo je de gelukkige bezitter bent van een Ajax Constellation.)

Behaal je tussen de 80 en de 100 punten, ben je uitstekend fietser. Behaal je tussen de 60 en de 80 p., ben je een goed fietser, maar dan moet je nog bijleren. Behaal je tussen de 50 en de 80 p., middelmatig. Heb je nog minder punten, zeg het dan niemand, doch tracht het beter te doen ! Bij welke soort fietsers je ook bent, de technici van AJAX, M. Le-monnierkan, zullen je graag alle gewenste inlichtingen en goede raad geven.

VOORNAAM HUWELIJK

TE MAASTRICHT

VOOR enkele weken trok een originele brulloft-stoet door de straten van de « Hollands - Limburgse » hoofdstad Maastricht. De dochter van het circus Mullens-Bouglione trad in het huwelijk met Henry Strasburger, een andere welbekende naam uit de circuswereld. De stoet werd geopend door het circuspersoneel in groot ornaat, dan volgden wilde dieren, giraffen, olifanten, enz. De brulloftscoets werd getrokken door acht paarden. Er zullen zeker onder onze lezers, meisjes zijn die van zo'n prachtige brulloft dromen !

EEN NIEUWE NEUS IN EEN KWARTUUR !

ALLES opsmen wat al men reeds uit plastic maken kan, is onbegonnen werk. Het laatste nieuws over de aanwending van plastic in de geneeskunde komt uit Wenen. Dr. Eltner, die zich sinds veertig jaar in de cosmetische chirurgie gespecialiseerd, en in zijn vak wereldroem verworven heeft, kan thans voor weinig geld mensen met een mislukte neus of slachtoffers van ongevallen die het reukorgaan geschonden hebben in nieuwe, mooie, normale neus bezorgen in plastic. De operatie geschiedt gans gevoelloos, duurt maar een goed kwartuur. De patient kan ze zelfs in een spiegel volgen en instructies geven aan de chirurg ! Met zo'n nieuwe neus kan men dan met een vrolijk gelaat verder door het leven gaan.

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN EDGARD P. JACOBS

Maar, wat hebben onze vrienden toch? En, indien de maitaba ingesloten is, wat hebben wij de vorige nacht gedaan? Ik herinner me zeer zachtzinnig deelden... Het was ongetwijfeld een droom!

Mij gaat het precies eender! Ach, ik wil hangen als...

O! Waar heb je die ring gehaald? Die ring? Hemel!

Aan de ringvinger van Mortimer's linkerhand schittert het geheimzinnig juweel dat Njemaon hem schonk...

M'n beste vriend, ben je er wel zeker van dat het niet dan een droom was?

Ik vraag het me af!

Instinctief wenden de twee vrienden zich om naar de Grote Pyramide...

Kijk eens naar boven... Men zou zeggen dat...

Ja! Het is Abdel Razek! Wat een vreemd men!

Maar de stem van de commissaris onderbreekt hun gesprek

Komen jullie?

Ja, commissaris!

We komen!

En terwijl sleik Abdel Razek hen boven op de grafkambe nadoeft...

...zwerft de franksinnig geworden Orlík, gelaten gehoorzamen aan het bevel dat hem gegeven werd door de brandende woestijn een onbekend doel tegemoet...

Glorie zij ATON, de Levende!

